

J Õ U L U P I D U T R O L L I L A S

Elsa Beskowi lastenäidend kahes pildis

Tõlge ja ümbertöötus: Lensi Römmer

O s a l i s e d:

Jutustaja

Vana-Päkapikk

Unimüts "

Lahe "

Muhe "

Käbe "

Prints

Printsess

Viivuke

Ahnepäits - troll

Pillalalla "

Riksraks "

Orava-poisid

Kuukiired

Lava kujtab kuningliku lauda ukse-esist. Laudast kuuldu loomade häämitsusi.

Jutustaja: (Tuleb latern käes) Tere õhtust! Mul on kole kiire, pean kuningale jõuluvorsti viima. Ma tahtsin teile rääkida sest laudast. See on nimelt kuninglik loomamaut. Siin on lehmi ja hobuseid ja lambaid ... ja paar imearmast vasikat ... ja tallekesi. Siin on natuke hämar. Meie elektritegemise masin läks rikki. Ja trollid näppasid kõik küünla ära. Aga pimedus^{es} juhtub vahest imelikke asju. Siin näeb mõnikord hirmus armsaid olevusi, kuid neid näeb ainult jõulu ajal. Kes need on, seda ma teile ei ütle, küllap näete varsti isegi. Kuid nüüd ma pean ruttama lossi(Läheb)

Unimüts: (Kes lamas pingil katte all, pöörab külge nii et kate maha libiseb. Norskab. Ehmub üles, pöörab teise külje ja magab edasi).

Päkapikud tulevad

Vana: (Näeb Unimütsi) Kas sa jälle magad? Ärka üles Unimüts. (Müksab teda).

Unimüts: (Mõmised unes)

Lahe: No, küll on uni! (Kõditab Unimütsi).

Käbe: Ei sellel saa elu sisse!

Vana: No seda saame näha. (Raputab Unimütsi) Ärka üles, - ja püsti jalamaid.

Unimüts: (Tõuseb, haigutab) Oo, kui unine ma olen. Veel viis minutit. (Vajub tagasi pingile)

Muhe: Sa pead tõusma, ja otsekohe!

Unimüts: Pead tõusma ja pead tõusma. Ma pean magama.

Vana: Jõulud ootavad jõulutoitu.

Lahe: Mis me peame tegema?

Käbe: Mina tean! Topime talle lund krae vahele.

Unimüts: (Ajab end üles) Ma nägin just ilusat und.

Muhe: No, küll on Unimüts! Kas sa laiskvorst saad üles!

Unimüts: (Püüab tõusta, kuid vajub jälle pikali) No, näete isegi, ma olen nii unine, et ei jaksa midagi teha.

Käbe: Kas lähen, toon lund?

Vana: Ei. Ma tean üht paremat abinõud. Palju paremat. Tulge siia! (Sosistavad omavahel)

Lahe: See on hea mõte!

Muhe: Siis saab nalja!

Käbe: Maru! See on alles karistus!

Vana: Aga enne - Tulge, poisid! Viime loomadele jõulutoitu!(Läheb)

vad lauta)

Unimüts: (Sirutab mugavalt) Ometi lõpuks jätsid mind rahule! Kargab korraga üles) Nad rääkisid vist midagi karistusest. No, katsugu aga! (Heidab uuesti pikali, kuid tõuseb kohe) Kuhu nad kadusid? Ah, mis see mulle korda läheb! Kas nad ütlesid jõulutoitu? No muidugi! Nüüd on ju jälle jõulud. Oi, sa sitikas. Oi sa tuhat ja tuline. Siis saab ju riisiputru sula võiga. Oo, kuidas see maitseb! Ma olen kole näljane. Ja veel näljasemaks ma lähen, kui riisi pudru peale mõtlen. Pean vist veel natuke magama, siis jõuan rohkem putru süüa. (Heidab pikali ja hakkab norskama)
Päkapikud hiilivad sisse. sosistavad emavahel, kummariuvad üle Unimütsi ja hakkavad kõvasti norskama.

Unimüts: (Kargab üles) Mis on? Mis te teete?

Muhe: Aitame sul norsata. (Kõik naeravad)

Lahe: (Patsutab kõhule) No küll oli kõhutäis.

Käbe: Niisugust pole saanud kümnel aastal.

Vana: See oli lihtsalt - oivaline.

Unimüts: Mis? Kus? Kes? Mis asi oli lihtsalt oivaline?

Vana: Oli see vast puder! Või - mis teie arvate?

Muhe: Minu elu kõige parem puder!

Lahe: Kõht ähvardab rebeneda.

Käbe: Jah. Ai - ma lähen lõhki. (Naeravad)

Unimüts: Puder? Mis puder?

Vana: Riisi puder!!!

Muhe: Ja suure või-silmaga!

Unimüts: Riisi puder? Kas te sõite tõesti riisi putru?

Lahe: suure või silmaga.

Unimüts: Sõite juba oma jao ära?

Muhe: Ja sinu jao ka!

Unimüts: Minu jao?

Vana: Mitte lusika täitki ei jäänud järele.

Unimüts: Uuuu, - mu kõht on nii tühi.

Vana: Ei magaja kassi suhu jookse hiir!

Muhe: Kelle jalg tatsub, selle suu matsub.

Lahe: Sina maga edasi. (Hakkavad minema)

Unimüts: Kuhu te lähete?

Käbe: Tule kaasa, siis näed.

Unimüts: Ei tule, te olete pahad.

Kõik: Maga hästi - Unimütsike. (Lähevad)

Unimüts: Istub virisedes pingile) Uuuuuuuuuuuu!!

Jutustaja: (Tuleb) Kallis aeg! Seal see vaenekene nukrutseb. No -

- Unimütsike, miks sa nii õnnetu oled?

Unimüts: Miks ma ei peaks õnnetu olema. Teised sõid mu pudru ära!

Riisi pudru või silmaga!

Jutustaja: Kus sina siis olid?

Unimüts: Magasin.

Jutustaja: Kas sa loomadele jõulutoitu viisid?

Unimüts: Ma ju ei saanud. Magasin.

Jutust. No, vaata! Kui sa ise oled teiste vastu hea, siis on ka teised sinu vastu head.

Unimüts: mina teiste vastu, teised minu vastu uuuuuuu,...

Jutust.: Mul on sinust kahju. (Võtab korvist toitu) Mine vii talle-kestele toitu. Siis ehk leidub sinulegi midagi.

Unimüts: (Hakkab minema) Kui ma mitte teel magama ei jää. (Väljub lonkides)

Vana: (Tuleb tallist) Nii. Nüüd said loomadki oma osa ja võivad jõulurõõmu tunda. Ainult päkapiku peale ei mõtle tänapäeval enam keegi!

Jutust.: Kas lossi kokk pole siin käinud?

Vana: Ei. Kõik on meid unustanud.

Jutust.: Kui kõik teised unustavad, siis - printsess ei unusta.

Vana: Tema jah. Printsess on kullatükk.

Jutust.: Ja väike prints ka.

Vana: Väike prints. Hullemat võrukaela pole terves riigis.

Jutust.: Mis sa räägid?!

Vana: Olen mitu korda mõtelnud kas ta pole ära vahetatud.

Jutust.: Ära vahetatud? Kellega?

Vana: Trollipojaga!

Jutustaja: Armas aeg! Kuidas sa selle peale tuled?

Vana: Vaata: ööl enne printsi ristseid liikus ümber lossi imelikke kujusid.

Jutust.: Kes need olid?

Vana: Jah - kui ma teaksin! Kui läksin asja uurima - olid kõik kadunud. Nagu õhku! Nagu maa alla!

Jutust.: Mis kuningas ükskord niisugusest saab! See oleks õnnetuseks kogu riigile! Seda asja peab uurima. (Ruttab ära)

Kuuldub lehma ammumist.

Vana: See oli Kirjak. Mis temal siis viga on? (Jälle lehma ammumine) Lähen vaatan, mis seal lahti on. (Võtab laterna ja läheb lauta).

Printsess:(Tuleb, latern käes)

Viivuke: (Kannab pudru kaussi)

Printsess: Kõige parem, kui jätame kausi siia. Viivuke, pane see sinna pingile. Küllap nad siis leiavad.

Viivuke: (Asetab kausi pingile)

Printsess: Mine nüüd, Viivuke - ja võta latern kaasa.

Viivuke: (Kohkunult) Kas printsess tahab jääda üksinda pimedusse?

Printsess: Ja, Viivuke - mine nüüd. Ma pean temaga kokku saama.

Viivuke: Kas printsess tõesti julgeb?

Printsess: Siin pole ju midagi karta.

Viivuke: Üksinda pimedas. Mõni troll võib tulla. Ja mis ütleb kuninganna, kui ta teada saab, et jätsin printsessi siia üksinda?!

Printsess: Mine ainult nii kaugele, et sa mu häält kuuled, kui ma sind hüüan. Võta latern, kallid Viivuke!

Viivuke: (Võtab laterna ja läheb)

Printsess: Kui pime on! Oo, kuidas mu süda peksab! Seisan siin üsna seina ligi - siis ma ei paista nii silma.

Vana: (Tuleb) Kuulsin siin nagu hääli. (Tõstab laterna kõrgele) Loomad on ka nii rahutud, nagu haistaksid trolle. (Näeb kaussi) Näe imet - riisi puder suure või silmaga. (Pühib silmi) Mõtelda, et leidub siiski häid hingi, kes meiesuguse peale mõtleb. (Istub ja hakkab sööma) No, nüüd on jõulud!

Printsess: (Tasa) Head isu!

Vana: Mähh. Mis see oli? On siin keegi?

Printsess: (Tuleb ligi) See olen ainult mina.

Vana: (Kummardab sügavalt) Meie oma kallid kõrgeauline printsess! See oli siis printsess ise, kes tõi mulle seda maitsvat riisi putru.

Printsess: Ma tahaksin heameelega sinu käest ühe asja üle nõu küsida.

Vana: Printsess küsigu, mis iganes tahab.

Printsess: Minu vend väike prints... oli täna terve päeva väga halb ja tige.

Vana: Halb on ta ju alati.

Printsess: Kuid täna oli ta hullem kui harilikult. Ta oli lihtsalt metsikus tujus terve päeva.

Vana: Mis ta siis tegi?

Printsess: Ta ei tahtnud end pesta ega lasknud juukseis kammida. Rabelles ja tagus rusikatega, kui teenrid püüdsid teda pesta.

Vana: Ai, ai, ai, ai!

Printsess: Ja terve päeva sõi ainult maiustusi. Toidu jättis taldrekul puutumata. Läks sahvrisse ja murdis jõulutordil kõik ilustused küljest ja toppis suhu. Vaene ülemkokk oli lausa ahas-
tuses.

Vana: Teadagi. Kes seda poleks.

Printsess: Ja oma jõulukingi viskas kammerhännale vastu pead.

Vana: Ai, ai, ai, ai! Ühe hea nahatäie vitsu oleks prints pidanud saama.

Printsess: Ei, - see ei aita. Kui keegi teda lööb - muutub ta veel hullemaks.

Vana: (Pomiseb) Ja, ja. Trolli veri.

Printsess: Mis sa ütlesid?

Vana: Ei midagi erilist.

Printsess: Pai päkapiku vana. Aita leida abinõu, kuidas printsist saaks hea laps. Sa oled nii vana ja tark - ja oled näinud nii palju printse oma elu ajal.

Vana: Mis kuninganna siis ütleb?

Printsess: Ah, ema on nii kurb, nii kurb. Ainult nutab. Nüüd kus isa pidi vaenlase vastu sõtta minema on emal nii palju tegemist riigiasjadega.

Vana: Kus prints praegu on?

Printsess: Oma toas luku taga. Kolm kammerhännat pidid teda sinna kandma. Ta tagus ja küünistas keda aga sai. Ühe kammerhänna nina oli nii paistetanud nagu õun.

Vana: Ai, ai, ai, ai! Mis saab vaesest rahvast, kui prints kord kuningaks saab.

Printsess: Kallis päkapiku-vana - sina kes kõike mõistad - aita meid, et prints muutuks paremaks.

Vana: Ei hundist saa tallekest.

Printsess: Aga üsna sügaval südame põhjas on ju kõigil natuke headust!

Vana: Ja, seda küll. Isegi trollidel.

Printsess: Jah, küllap trollidelgi on head südame põhjas. Ainult neil on suured vead. Nende tagant ei paista headus välja.

Vana: Kuula aga kuula - väike printsess on ju üsna arukas.

Printsess: Ma arvan, et printsiga on sama, mis trolliga: kurjus varjab headuse ära.

Vana: Nüüd ütles printsess tõetera.

Printsess: Kallis päkapikk! Katsu välja mõtelda, kuidas saaks prints aidata.

Vana: Printsessi hea südame pärast teen ma kõik, mis võimalik.

Viivuke: (Lava tagant) Printsess! Printsess! On printsess veel seal?

Printsess: Jaa. Ma tulen kohe. (Vanale) Head ööd. Ära unusta, mis sa lubasid. (Hüüab) Tulen juba, Viivuke! (Joostes ära)

Ahnepäits: (Pistab pea sisse) Marudad toidu lõhnad! Kas tohib maitseta?

Vana: Seda ma usun! Mis on sinul siin tegemist?

Ahnepäits: Ma toon eide poolt tervitusi. Ta palub sind täna õhtusöögile meie koopalossi. (Pistab sõrme pudrukaussi ja lakub selle puhtaks). Oo, kuidas see maitseb. Mmmmm!

Vana: (Ähvardab teda kulbiga) Kasi oma teed!

Ahnepäits: Kas sa siis ei tule? (Püüab kaussi kätte saada. Vana ähvardab teda kulbiga)

Vana: Ei. Ma ei tule. Hakka aga minema.

Ahnepäits: Kui sa söönud oled, - võin ma ometi kausi puhtaks lakkuda?

Vana: Keegi tuleb lossi poolt. Tee, et sa kaod.

Ahnepäits: Ma peidan end siia. Siis võin pärast kaussi lakkuda. (Peidab enese).

Prints: Tuleb joostes, juuksed sasetud, kroon viltu peas). No nüüd nad said! Nad ei võinud arvata, et ma võin ka aknast välja ronida. Otsigu nüüd. Ma olen nii tüdinenud neist kõigist, et ma põgenen. Päevad läbi muud ei kuule kui: kas prints pesi käed puhtaks, kas prints lubab juukseid kammida. Prints peab viisakalt ja kombekohaselt sööma. Kuninglik kõht ei talu nii palju maiustusi. Prints ei tohi olla nii, prints ei tohi olla naa. Ja kui ma südametäiega kingitused neile vastu pead virutan, - pannakse mind luku taha. Jõuluõhtul !!! Ma neid veel õpetan! Võtan tallist hobuse ja põgenen. (Näeb vana) Kes sina oled?

Vana: Sa ju näed, kes ma olen.

Prints: On siis päkapikud tõesti olemas?

Vana: Sa näed ju: ma istun ju siin.

Prints: Siis on see ka ehk tõsi, et trollid on olemas?

Vana: Ja muidugi. Üks seisab siinsamas nurga taga.

Prints: (Vaatab ringi) Nurga taga? Mis ta siin teeb?

Vana: Ta tuli mind jõulupuule kutsuma.

Prints: Jõulupuule? Trolli juurde? Kuule, - ma tulen kaasa.

Vana: Sa võid minna minu asemel. (Hüüab) Ahnepäits!

Ahnepäits: Kas nüüd võin kaussi lakkuda?

Vana: Ei, Kuid sa võid minu asemele kõrge külalise oma juurde kutsuda. Prints tahab sinu juurde jõulupuule tulla.

Ahnepäits: Mis? Prints ise? Tere tulemast! Tere tulemast! (Näppab vana kulbi, lakub seda) See on vast suu täis!

Vana: (Hearab kulbi tagasi) Võta prints kukile ja hakka minema.

Ahnepäits: (Kummargil) Palun, printsi härra, - olge lahked!

Prints: (Selga ronides) Vaat see on alles lõbus! Noh, hakka astuma, trolli tümikas!

Ahnepäits: (Sörgib välja)

Vana: Nüüd saab siis näha mis sordist ta on. Nüüd saab näha!!!

E E S R I I E

T E I N E P I L T

Tegevus toimub trollide koopas. Laud on kaetud jõulu-
toitudega. Keset lauda küünlajalg.

Pillapalla: (Puhastab kaussi. Sülitab ja nühib.)

Riksraks: (Lamab pingil, jalad seinal, - närib konti.)

Pillapalla: See oli pörguma hästi tehtud, et ma lossist küünlaid
näppasin. Jaa, jaa - Pillapalla pole sugugi rumal. Ta teab,
mis ta teeb.

Riksraks: Noh, natuke kasu peab ka trolli-eidest olema.

Pillapalla: Eks vaata siis, kui jube toredad küünlad. Ja missugune
/ jõululõhn.

Riksraks: Ähh, - pigistõrvikud lõhnavad palju paremini, kui need
rasvapulgad. Kuule, vanamoor, oled sa varsti küürimisega
valmis?

Pillapalla: Kohe, Riksraks, - kohe! Ma pühin ainult selle liua
puhtaks. Kas see polnud mul hiigla kaval mõte, et päkapikk
külla kutsuda.

Riksraks: (Kargab üles, viskab eite kondiga) S i n u mõte! See
olin mina, kes selle hiilgava mõtte peale tuli. Ära tee
ennast targemaks, kui sa oled.

Pillapalla: Kulla-kallis, väike Riksiraksi, - sa tead väga hästi,
et see olin mina, kes soovitas päkapiku siia kutsuda, et sel
ajal lossilaudast piima varastada.

Riksraks: (Haarab juustest) Ah, sa ütled, et see olid sina? Ütle
veelkord, kui sa julged.

Pillapalla: Ei-ei, kulla kallis, väike Riksiraksi. Muidugi clid see
sina. Ai! Lase lahti!

Riksraks: (Lükkab ta eemale) Ära lobise siis lollusi! (Käib suurte
sammudega edasi-tagasi) Kui nad varsti ei tule peksan ma kõik
pihuks ja puruks. Ma tunnen, kuidas mu tuju tõuseb. Trolli
õige jõulutuju.

Pillapalla: Hi-hi-hi! Jah, sul on ehtne trolli-tuju. Sihukest pole
enne nähtud! Kulla-kallis, väike Riksiraksi.

Riksraks: Mis kulla-kallis väike riksiraksi? Olen mina väike!

Pillapalla: Oh, ei - oh, ei! Sa oled nii suur kui lossitorn, - kullakallis, väike Riksiraksi. Kuula, juba tulevad!

Ahnepäits: (Sörgib sisse, prints kukil) Peened külalised, peened külalised, - tema Kõrgeausus ise! Prints tuleb trollile külla. Prints põlgab lossi.

Prints: Stopp! Vana hirmutis! (Hüppab maha. Vaatleb koobast)

Riksraks: Vaata aga vaata - ristipoeg tuleb külla. Tere tulemast, ristipoeg.

Pillapalla: Tohohh inet, jah! Tere tulemast, ristipojukes! (Näpib ta riideid).

Prints: (Lööb talle näppudele) Mis ristipoeg ma teile olen!

Riksraks: Muidugi oled. Meid, trolle, ei kutsutud printsi ristsetele...

Pillapalla: kuid meie puegsime siiski lossi.

Riksraks: Pea suu, vanamoor - nüüd räägin mina. Vaata, ristipojukene: kui troll midagi ette võtab - ei saa ükski surelik selles takistada. Niipea, kui su hoidja jäi toolil tukkuma - pugesime lupsti! aknast sisse!

Pillapalla: Ja kingituseks näpistas sind iga troll kolm korda -hi,hi!

Ahnepäits: Mina aga ronisin läbi sahvri akna sisse.

Pillapalla: Oot, oot! Me vist näpistasime vasakut jalga - vaatame järele. (Võtab printsi vasaku jala)

Prints: (Lükkab ta põrandale istukile) Ära kisu mind!

Riksraks: (Naerab) Hästi tehtud, ristipoeg! Tubli poiss! On näha, et mu näpistamisest oli kasu.

Pillapalla: (Tõuseb puusa masseerides) Ja minu omast ka! (Põlgusega) Oh, kui puhas ja valge sa oled. Kuid, kannatust ristipojukene, küll sa varsti oled ilus, must ja määrdunud. Siin pole sul eluaeg tarvis kaela pesta. Ja vaata mu käsi, ristipojukene!

Prints: Taganeb põlglikult)

Ahnepäits: (Kes laualt toitu näppab) Ja nüüd hakkame sööma!

Riksraks: Istu lauda, ristipoeg, - ja võta ette! (Surub ta istuma) Vanamoor, too kartulid lauale! On need karu-rasvas praetud?

Pillapalla: Ja muidugi, väike Riksiraksi. Ei, ei, - suur, suur, - tahtsin ma ütelda. (Pillab kartulid põrandale, nopib kaussi tagasi)

Ahnepäits: (Haarab üle laua sööki) Ah, mu suu jookseb vett. Küll maitseb!

Riksraks: Ahnepäits, - kui sa minu kausist näppad, virutan sulle kausiga pähe. Pea meeles. (Printsile) No söö, söö, ristipoeg. Võta ette!

Prints: Ma ei taha süüa.

Pillapalla:(Paneb kartulid printsi ette) Ole lahke, ristipoeg, - võta aga. Need on kõige rasvasema karu rasvas praetud!

Prints: (Lööb käe pihta) Ma ütlesin, et ma ei taha süüa.

Riksraks: Õige, prints-pojuke! Anna aga pihta! Ei siin tunta viisakust! Ole nagu kodus!

Ahnepäits: (Sööb käega) Jah, ei siin pole häbenemist. Ei siin tunta nuga, kahvlit ega muid sääraseid vigureid. Siin tee, mis tahad. (Haarab üle laua Riksraksi kausist liha)

Riksraks: (Kargab üles, lööb talle kondiga pähe, - hakkavad kaklema)

Pillapalla: (Naerab põlvele lüües) Vaat, see on alles tore. Näed sa, ristipoeg, et nii lõbus pole teil lossis iialgi.

Riksraks: (Lükkas Ahnepäitsi pikali, joob laua ääres õlut) Jah, lossis! Pillapalla - jookse lossi nagu õlitatud välk ja lüpsa lehmad ära. Muidu saad naha peale.

Prints: Lossi? Kelle lehmi ta seal lüpsab?

Ahnepäits: (end ülesupitades) Sinu lehmi, prints-pojuke. Sinu lehmi!

Prints: See pole tõsi!

Ahnepäits: See on tõsi kui tõrrepõhi!

Pillapalla:(Virisedes) Kuidas ma saan salaja lüpsata, kui päkapikk lauda ukse ees valvab.

Riksraks:(Lööb rusikaga lauale) Tuhat ja tuline! Kas päkapikk on seal? Ahnepäits, sa ühesilmaga põdravasikas - sa pidid ju päkapiku siia tooma?!

Ahnepäits: Ta ei tahtnud tulla! Ta ei tahtnud! Appi!! (Kaklevad)

Prints: (Hiilib ukse poole)

Pillapalla:(Haarab tast kinni) Ristipoeg põgeneb, ristipoeg põgeneb!

Riksraks: (Laseb Ahnepäitsi lahti, haarab Prints ja paneb ta uuesti istuma) Pea, pea, pea, - pojuke! Nüüd me alles algame.

Ahnepäits - sule uks, et ristipoeg välja ei pääse. Võtame veel paar palukest.

Prints: (Kargab üles) Ma ei taha süüa. Ma tahan koju. Lase lahti. Ma ütlen lase lahti!

Pillapalla: (Pakub toitu) Säh, ristipojuke - siin on sulle maiuspala, Kuivatatud konna koivad.

Prints: Ma ei taha su vastikut toitu. Ja vaata oma käsi - kui räpased nad on!

Ahnepäits: (Sõrmi lakkudes) Kuule hullu! Ise sa sellepärast ju siia tulid, et ei pruugiks ennast pesta.

Prints: Mu süda läheb pahaks sinu kõrval istudes.

Ahnepäits: Kuule, prints - ära ole ülekohtune! Ma kuulsin ju oma

kõrvaga kuidas prints lossis märatses, et pidi viisakalt sööma. (Lakub liuda)

Riksraks: (Viskab talle ühe kondi ette) Söö ja ära virise!

Prints: (Kargab püsti, pörutab jalga vastu pinki) Kuidas te julgete minuga niiviisi käituda. Ma tahan koju!

Riksraks: Karju aga karju! Näita oma ehtsat rtolli-tuju. Seda sa ju oskad.

Prints: Ma ei taha enam niisuguse vargajõuguga tegemist teha. Laske trollirämps! Laske mind välja!

Riksraks: Misasi? Trollirämps!!! Ma teen selle ussikese pihuks ja põrmuks!

Pillapalla: (Haarab Riksraksil käest kinni) Ahnepäits, - aita kinni / hoida!

Ahnepäits: (Haarab teisest käest) Ei, pea, vennas - pea!

Pillapalla: (Meelitades) Mõttele, mis kasu me printsist saame. Mõttele!

Ahnepäits: Mõttele, kui ta kuningaks saab!

Riksraks: (Rabeleb) Kas mina olen trollirämps? Või vargajõuk? Ah?

Pillapalla: See on ju kiituseks!

Ahnepäits: Muidugi kiituseks! Prints ise varastab kah! Pani salaja lossi-sahvris jõulutoidu nahka! Temast on meile ainult kasu! Usu mind!

Riksraks: Olgu siis seekord. Aga siduge ta kinni ja pange ta nurka, et ma teda ei näeks! Muidu mu viha tõuseb! Anna õlut, Pilla- / palla!

Pillapalla: Jah, jah, kohe - väike Riksiraksi: Ei, ei - suur, suur / Riksraks!

Ahnepäits: (Seob printsi kinni ja paneb nurka pikali)

Pillapalla: Kuule, Riksraks. Kuidas oleks, kui sina ja Ahnepäits lähete ja meelitate päkapiku laudast eemale. Siis ma lüpsan niikaua lehmad ära.

Riksraks: (Kukalt kratsides) Päkapikku on raske petta.

Pillapalla: Ütle, et prints palub teda siia tulla.

Riksraks: (Raputab pead)

Pillapalla: Et prints tahab temaga rääkida.

Prints: Aga see on vale!

Riksraks: Seo tal suu ka kinni - muidu mu sapp keeb üle.

Pillapalla: Jah, jah, - kohe, kohe!(Seob rätiku printsi suu ette)
No nii, ristipojuke, no nii.

Ahnepäits: Ma ei usu, et päkapikk printsi pärast siia tuleb. Kui printsess siin oleks, siis tuleks ta otsekohe.

Riksraks: Tore - siis toome printsessi siia.

Pillapalla: Ütelge printsessile, et vennake igatseb ta järele. Siis tuleb ta vabatahtlikult.

Riksraks: Saab tehtud. Enne printsess ja siis Päkapikk. Sina, eit, sea senikaua piimanõud korda. Varsti saame sooja lüpsipiima.

Ahnepäits: (Patsutab kõhule) Hea, magusat, rammusat, sooja piima.
(Väljub koos Riksraksiga)

Koobas pimeneb Väljas metsas tants. Tantsu lõppedes valgeneb koobas.

Pillapalla: (Kuivatab piimanõud) Hea rammus, see lüpsipiim, - küll see hea maitseb.

Prints: (Katsub end köidikust vabastada)

Pillapalla: (Viskab katte printsile peale) Ära rabele, ristipojuke. Tee parem üks väike uinak.

Ahnepäits: (Tuleb, printsess käe kõrval) Vaata, printsessikene. Siin on sul hea ja see kui villavakas.

Pillapalla: (Teebkniksu) Oi, kulla-kuku printsessike. Ole hea, istu - ja maitse ka meie jõulurooga.

Printsess: Kus on prints?

Pillapalla: (Paneb näpu suule) Räägi vaiksemalt, mu kullake. Prints magab. Ei maksa teda veel äratada. Istu siia ja söö midagi.

Ahnepäits: Jah, tule printsess. Hakkame sööma. Ma olen päris näljane.

Printsess: Palju tänu - kuid mina pole sugugi näljane. Magab prints seal katte all?

Pillapalla: Jah. Ta magab nii magusalt. Tule istu siia.

Printsess: (Istub vastu tahtmist)

Ahnepäits: Pillapalla, - mine ruttu lüpsma. Varsti on päkapikk siin.

Prints: (Liigutab end)

Printsess: (Märkab seda)

Pillapalla: (Ahnepäitsile) Sina tule kaasa ja aita piim siia tuua. Egas mina saa üksinda.

Ahnepäits: Ei, ei, ei! Ei mina ei tule! Ma ei või printsessi üksi jätta. Ja pealegi tahan ma nüüd süüa.

Printsess: Minu poolest võite rahulikult mõlemad minna.

Pillapalla: Mõttele magusa piima peale. Kuidas see soojalt maitseb!

Ahnepäits: (Tõuseb, pühib varukaga üle suu. Istub uuesti ja hakkab sööma) Ma tulen, Pillapalla, ma tulen kohe.

Pillapalla: (Laotab naha põrandale) Tule, heida siia ja puhka pisut, väiksekene. Ja ära karda midagi. Me paneme ukse lukku, et ükski hing ei pääse sisse.

Printsess: (Printsi poole vaadates) Ega ma ei karda. (Heidab nahale)

Pillapalla: (Haarab piimanõu) Nägemiseni printsess, nägemiseni. Me

tuleme varsti tagasi. Tule nüüd, Ahnepäits!

Ahnepäits:(Võtab teise piimanõu) Me tuleme, jah, varsti! Nägemiseni jah! (Lähevad ja lukustavad ukse)

Printsess: (Jookseb printsi juurde, tõmbab katte ära) Oo, vennake.

Mis nad on sinuga teinud! (Võtab tal sideme suult)

Prints: Ooh, küll on hea! Saab jälle hingata.

Printsess: (Vabastab ta köidikust) Mis nad sinuga on teinud. Need õelad, pahad trollid.

Prints: Miks sa tulid siia? Nüüd vangistavad nad ka sinu.

Printsess: Me peame siit välja pääsema!

Prints: (Katsub ust avada) Välja, välja - kiirelt välja!

Printsess: Ei, - seda ust me lahti ei saa! Ehk on mõni teine välja-
/ pääs?!

Prints: Ei, ei. Ei mingit väljapääsu! Miks sa lasid end siia petta!

Printsess: Ma ei võinud ju koju jääda, kui ma teada sain, et sina oled trollide juures. Kuidas sa siia sattusid?

Prints: Ise tulin. Ma olin nii vihane, et mind tuppa luku taha pandi.

Printsess: Kas trollide juures on parem luku taga olla?

Prints: Oh ei, - oh, ei - kui sa ainult teaksid!

Printsess: Tegid nad sulle väga haiget?

Prints: Selle olin ma ära teeninud. Kuid sina ei tohi siia jääda. Ma luban trollile vabatahtlikult siia jääda, kui nad sinu vabaks lasevad.

Printsess: Ära räägi rumalust. Me peame mõlemad siit pääsema. Kui me ütleme, et meile siin meeldib, siis nad ehk jätavad ukse lahti.

Prints: Tasa! Keegi katsub lukku!

Printsess: Heida pikali! Nagu magaksime!

Uks avaneb.

Päkapikk: (Tuleb sisse) Jaa, jaa. Küll on hea kui on abilisi! Aga (Vana) kus siis printsess on. Seal ta ju magab! Ärka üles, väike printsess!

Printsess: (Tõuseb) Päkapikk! Kui hea, et sa tulid! Vennake, päkapikk on siin!

Prints: (Kargab üles)

Vana: Noh, kas printsil oli lõbus jõulupidu?

Prints: (Häbenedes) Mitte just väga.

Vana: Prints jääb muidugi siia, oma sõprade juurde? Ma viin printsessi koju.

Printsess: Kuidas päkapikk võib niiviisi rääkida. Me peame mõlemad

kiiresti koju ruttama.

Vana: Kus keegi end kodus tunneb!

Printsess: Ava ruttu uks, et me saaksime koju joosta.

Vana: Ei te omapead leia pimedas metsas teed. Minu põhjapõder ootab ukse taga. Printsess võib tema turjal koju sõita.

Printsess: Oi, kui tore. Tule, velleke - sõidame ruttu lossi!

Vana: Kelle soontes voolab trolli-veri, ei see passi kuningalossi!

Prints: Kas sinagi tead, et trollid mind näpistasid? (Nuuksub) Kas minust ei saagi siis õiget inimest? Kas ma ei kõlbagi kuningaks?

Vana: Ah, ainult näpistasid? Siis klaarime selle asja ära. Ma kartsin palju hullemat.

Printsess: Mida sa kartsid?

Vana: Kartsin, et prints on trollipojaga ära vahetatud. Pea püsti, printsi härra. Ei ta pruugi trolli moodi olla, kui ta ise ei taha.

Prints: Kui asi nii on, siis ma jätan viimase kui raasu trollikommetest maha.

Vana: Tubli. See on õige. Nii peab olema.

Printsess: Ah, ma olen nii rõõmus. Küll sa näed, - sinust saab parim kuningas.

Prints: (Vanale) Tead sa ka, et nad varastavad praegu lossilaudast piima.

Vana: Kes? Kus?

Prints: Trollid. Ahnepäits ja Pillapalla.

Vana: Ruttu põdra selga, lapsed. Või nemad varastavad piima. Naha-täie nad saavad.

Printsess: (Kustutab tule) Las olla pime. Siis nad ei märka kohe, et me kadunud oleme.

Vana: Rutake nüüd!

(Väljuvad. Vana vilistab. Põder pistab pea põõsast välja ja noogutab)

Vana: Seal ta on. (Lähevad põdra juurde). (Oravapoised tantsivad) Trollid tulevad kandes piimanõusid.

Ahnepäits: Saime siiski piima kätte. ahahahahaaaa!

Pillapalla: Petsime Päkapičku siiski. Hihihihihihihiiii!

Riksraks: Teadagi. Trolli tarkus on päkapiku tarkusest tuhatkordselt üle. (Lähevad koopasse) Miks siin nii pime on?

Pillapalla: Kas printsessike magab pimedas?

Riksraks: Ahnepäits, - süüta tuli!

Ahnepäits: (Kes salaja piima joob) Ai, - ma sattusin kogemata pimedas

piimaämbri peale.

Riksraks: Vaata ette, pimekukk, No, kas leidsid tuleraua? Kas saab juba valgust?

Ahnepäits: Otsekohe, otsekohe! (Lööb nii, et sädemed lendavad)
No nüüd. (Süütab tõrviku)

Pillapalla: Appi! Printsess on plehku pistnud.

Ahnepäits: Ja printsipoiss ka!

Riksraks: (Ahnepäitsile, kraest kinni haarates). Sa jätsid ukse lahti
- sa igavene sea-harkjas.

Ahnepäits: Lase lahti, lase lahti - see on päkapiku töö!!!!

Riksraks: Päkapiku? Tema unustasin ma hoopis. (Kratsib kõrvatagust)

Pillapalla: Olgu pealegi! Võit on ikkagi meie. Vaata, kui palju head, rammusat piima.

Ahnepäits: Jah, võit on meie!

Riksraks: Muidugi meie võit: Ega meie, trollid, pole lollid! Tara-lal-la-lalla-la!!!

Tantsivad.

E E S R I I E

pühapäeval 12. detsembril 1965 kell 15.00

Högre Allmänna Läroverket för Flickor ruumides, Bohusgatan 24-26

I Vaimulik talitus

Ma tulen taevast ülevalt	Koraal 1-3 salm
Jõulukõne	Abipraost Konrad Veem
Oh Sa õnnistav	Koraal 1-2 salm

* II Õpilaste ettekandeid

Jõulumehe ootel	dekl. I kl. õpilased
Lapsed tuppa (eesti rahvaviis)	laulab I kl.
Lapsed kiisule aabitsat õpetamas	dekl. I kl. õpilased
Ühel nõul	] dekl. II kl. õpilased
Mida kingib Jõulutaat	
Jõuluvana teel	] dekl. II kl. õpilased
Kelgusõit (eesti rahvaviis)	
Nüüd võib pidu alata	] dekl. III kl. õpilased
Jõulutervitus Eestile (L.Pilt)	
Jõuluõhtu	] dekl. III kl. õpilased
Jõulumees	
Jõuluteel	] dekl. III kl. õpilased
Jõulukesed, jõudke jälle (eesti rahvaviis)	
Jõulutäht (Henrik Visnapuu)	dekl. IV kl. õpilased
Jõulurõõm (J.S.Bach)	laulab V ja VI kl.
Jõuluöö (Henrik Visnapuu)	dekl. V kl. õpilased
Kuis särab ja hiilgab (J.S.Bach)	laulab V ja VI kl.
Noorusmaa (Villem Ridala)	dekl. VI kl. õpilasarühm
Jõuluteel (J.Aavik)	laulab IV - VI kl.

Õpilaskoore juhatab õpetaja Harri Kiisk

Vaheaeg

"JÕULUPIDU TROLLIAIAS"

- Elsa Beskowi lastenäidend kahes pildis -

Tõlge ja lavastus - Lensi Römmer, lavastaja abi - Leini Mälk, muusika - Harri Kiisk,
tantsud - Mare Krepp, kostüümid - Julie Rosenstrauch

Osalised:

Juustaja	- Lensi Römmer	Jätkud	- Tiit Kask
"Vana"	- Roman Väli		- Tuuli Keiland
Unimüts	- Jaan Seim		- Annely Metsalo
Lahe	- Andres Moora	Tantsijad	- Maria Kiisk
Muhe	- Kristjan Salum		- Marita Niitsoo
Käbe	- Andres Loor		- Annika Roots
Prints	- Tiit Kask		- Helina Taimet
Printsess	- Piia Raudsepp		- Ilona Taimet
Viivuke	- Reet Ussisoo		
Ahnepäits	- Ilmar Vainu		
Pillapalla	- Heljo Sundsvik		
Riksraks	- Sigfrid Loor		

Jõuluvana

Einelaud

Stokholmi Eesti Algkooli

ROÕMSAID JÕULE JA ÕNNERIKAST UUT AASTAT!
E. Pütseys Arkitektkontor · Foto Oja · Leve AB Plastprodukter
Handelstfirma Mikkov · Svenska Plastfabriken · Simsons Bröd AB